

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Iwulski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

SSA Piotr Prusinowski

w sprawie ze skargi Komitetu Wyborczego Wyborców Ł. Bezdolnych Słabych
Ekonomicznie Rencistów i Seniorów
na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 18 września 2014 r. ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 30 września 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 września 2014 r., Komisarz Wyborczy w Ł. odmówił przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego wyborców zamierzającego zgłaszać kandydatów na radnych tylko w jednej gminie niebędącej miastem na prawach powiatu, występującego pod nazwą "Komitet Wyborczy Ł. Bezdolnych Słabych Ekonomicznie Rencistów i Seniorów". Podstawą odmowy przyjęcia przez Komisarza Wyborczego zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego było złożenie zawiadomienia z uchybieniem ustawowego terminu przewidzianego dla tej czynności (po upływie 70-tego dnia poprzedzającego datę wyborów). Od postanowienia Komisarza Wyborczego pełnomocnik wyborczy komitetu W. O. wniósł odwołanie do Państwowej Komisji Wyborczej. Uchwałą z dnia 18 września 2014 r., Państwowa Komisja Wyborcza na podstawie art. 405 § 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. - Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.)

utrzymała w mocy zaskarżone postanowienie, przyjmując, że zawiadomienie o utworzeniu komitetu wyborczego zostało dokonane z naruszeniem ustawowego terminu. W uzasadnieniu uchwały między innymi zamieszczono informację, że rozstrzygnięcie Państwowej Komisji Wyborczej ma charakter ostateczny i nie przysługuje od niego środek zaskarżenia.

W dniu 22 września 2014 r. (data nadania w placówce pocztowej) pełnomocnik wyborczy komitetu, powołując się na przepisy art. 404 Kodeksu wyborczego oraz art. 60 i 62 Konstytucji RP, wniósł do Sądu Najwyższego skargę na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej, w której zarzucił "nietrafność decyzji Pana Komisarza Wyborczego w Ł. i Państwowej Komisji Wyborczej" i domagał się "spowodowania" przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 399 pkt 4 Kodeksu wyborczego prawo zgłaszania kandydatów na radnych przysługuje komitetowi wyborczemu wyborców. Taki komitet może zostać utworzony przez co najmniej 15 obywateli legitymujących się prawem wybierania (czynnym prawem wyborczym) w wyborach do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego (art. 403 § 1 Kodeksu wyborczego). Jeśli jednak komitet wyborczy wyborców został utworzony w celu zgłoszenia kandydatów tylko w jednym województwie, to minimalna liczba obywateli będących założycielami takiego komitetu wynosi 5 (art. 403 § 3 pkt 1 Kodeksu wyborczego). Stosownie do art. 403 § 2 Kodeksu wyborczego, po zebraniu co najmniej 1.000 podpisów obywateli mających prawo wybierania popierających utworzenie komitetu wyborczego wyborców, pełnomocnik wyborczy w terminie do 70-tego dnia poprzedzającego datę wyborów zawiadamia Państwową Komisję Wyborczą o utworzeniu komitetu. Jednakże, gdy komitet wyborczy wyborców został utworzony w celu zgłoszenia kandydatów tylko w jednym województwie, liczba wymaganych podpisów wynosi 20 a zawiadomienie składa się komisarzowi wyborczemu właściwemu ze względu na siedzibę komitetu (art. 403 § 3 pkt 2 Kodeksu wyborczego). W przypadku, gdy komitet wyborczy wyborców został utworzony jedynie w celu zgłoszenia kandydatów na radnych do rady gminy w gminie nie

będącej miastem na prawach powiatu, pełnomocnik wyborczy jest jednocześnie pełnomocnikiem finansowym tego komitetu a zawiadomienie o utworzeniu komitetu nie wymaga zebrania podpisów obywateli popierających utworzenie komitetu (art. 403 § 5 Kodeksu wyborczego).

Zgodnie z art. 404 § 1 Kodeksu wyborczego, w przypadku odmowy przyjęcia przez Państwową Komisję Wyborczą zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego, o którym mowa w art. 400-403 tego Kodeksu, pełnomocnikowi wyborczemu przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego w terminie 3 dni od dnia doręczenia postanowienia Państwowej Komisji Wyborczej o odmowie przyjęcia zawiadomienia. Natomiast w przypadku odmowy przyjęcia przez komisarza wyborczego zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego, o którym mowa w art. 403 § 3 Kodeksu wyborczego, pełnomocnikowi wyborczemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do Państwowej Komisji Wyborczej w terminie 3 dni od daty doręczenia postanowienia komisarza wyborczego o odmowie przyjęcia zawiadomienia. Państwowa Komisja Wyborcza rozpatruje odwołanie w ciągu 3 dni i wydaje w tej sprawie orzeczenie, które doręcza się pełnomocnikowi wyborczemu i komisarzowi wyborczemu, zaś od postanowienia Państwowej Komisji Wyborczej nie przysługuje środek prawny (art. 405 Kodeksu wyborczego).

Z przedstawionych przepisów wynika, że obowiązują dwa tryby zgłaszania zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego wyborców i odpowiednio dwa tryby zaskarżania odmowy przyjęcia tego zawiadomienia. W przypadku komitetu wyborczego wyborców utworzonego w celu zgłoszenia kandydatów tylko w jednym województwie, zawiadomienie składa się komisarzowi wyborczemu właściwemu ze względu na siedzibę komitetu (art. 403 § 3 pkt 2 Kodeksu wyborczego) a od odmowy przyjęcia przez komisarza wyborczego zawiadomienia o utworzeniu takiego komitetu wyborczego, pełnomocnikowi wyborczemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do Państwowej Komisji Wyborczej (art. 405 Kodeksu wyborczego). Ten tryb postępowania dotyczy również komitetu, o którym mowa w art. 403 § 5 Kodeksu wyborczego, czyli komitetu wyborczego wyborców utworzonego jedynie w celu zgłaszania kandydatów na radnych do rady gminy w gminie niebędącej miastem na prawach powiatu. Zawiadomienie o utworzeniu takiego komitetu składa się więc właściwemu komisarzowi wyborczemu a od

odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu takiego komitetu wyborczego przysługuje prawo wniesienia odwołania do Państwowej Komisji Wyborczej. W przypadku innych komitetów wyborczych wyborców, zawiadomienie o ich utworzeniu składa się Państwowej Komisji Wyborczej (art. 403 § 2 Kodeksu wyborczego) a od odmowy przyjęcia przez Państwową Komisję Wyborczą zawiadomienia przysługuje prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego (art. 404 Kodeksu wyborczego).

Komitet wyborczy występujący pod nazwą "Komitet Wyborczy Ł. Bezdolnych Słabych Ekonomicznie Rencistów i Seniorów" został utworzony przez grupę obywateli w celu zgłoszenia kandydatów na radnych do rady gminy w gminie niebędącej miastem na prawach powiatu w jednym województwie. Do zawiadomienia o jego utworzeniu miały więc zastosowanie art. 403 § 3 i 5 Kodeksu wyborczego, czyli organem właściwym do przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu był Komisarz Wyborczy w Ł., a nie Państwowa Komisja Wyborcza. Z kolei, od odmowy przyjęcia zawiadomienia przez Komisarza Wyborczego, pełnomocnikowi wyborczemu przysługiwało odwołanie do Państwowej Komisji Wyborczej (art. 405 § 1 Kodeksu wyborczego). Taki tryb postępowania został zastosowany. W przypadku skarżącego Komitetu nie miał zastosowania (i nie został zastosowany) art. 403 § 2 Kodeksu wyborczego przewidujący zgłaszanie zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego Państwowej Komisji Wyborczej.

Traktując rozpoznawaną skargę jako złożoną na podstawie powołanego w niej art. 404 Kodeksu wyborczego, należy stwierdzić, że przepis ten nie ma zastosowania a skarga jest niedopuszczalna jako złożona od nieistniejącego rozstrzygnięcia, gdyż Państwowa Komisja Wyborcza nie podjęła uchwały o odmowie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego. Państwowa Komisja Wyborcza w trybie przewidzianym w art. 405 Kodeksu wyborczego uchwałą z dnia 18 września 2014 r. utrzymała w mocy postanowienie Komisarza Wyborczego. Od takiego postanowienia nie przysługuje żaden środek prawny (art. 405 § 2 zdanie drugie Kodeksu wyborczego), a więc skarga do Sądu Najwyższego również z tego powodu jest niedopuszczalna.

Wobec tego, skarga jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie powołanych przepisów oraz stosowanego odpowiednio art. 398⁶ § 3

k.p.c. w związku z art. 404 § 2 Kodeksu wyborczego.